

Berenika Šafaříková, *Charakteristika postav s opakujícími se jmény v románu Gabriela G. Márqueze Sto roků samoty*. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2022, 65 s.

posudek oponenta

Bakalářská práce Bereniky Šafaříkové si kladla za cíl vykreslit charakteristiku postav s opakujícími se jmény ve slavném románu *Sto roků samoty* kolumbijského autora Gabriela Garcíi Márqueze. Autorka si povšimla, že se v historii rodu Buendíů opakují jména, lidské typy i životní situace a rozhodla se ověřit tuto počáteční hypotézu na základě analýzy charakteristik vybraných postav. Jinými slovy, šlo jí o to ukázat, či vyvrátit případnou provázanost mezi konkrétními jmény a životními osudy jejich nositelů, potvrdit, či zpochybnit onu osudovost a symbolický význam daných jmen v Márquezově fikčním světě.

Oproti předchozí (neúspěšně obhájené) verzi práce lze konstatovat, že v některých ohledech došlo ke kvalitativnímu posunu. Co se týká formálního a metodologického hlediska kvalifikačního spisu, autorka jej opatřila propracovanějším úvodem, z nějž si lze udělat lepší představu o cílech práce i užitých metodách, obsáhlejší závěrečným shrnutím i citačními odkazy k primární a sekundární literatuře. Uvedla i autora a jeho román, v širším kontextu pak fenomén magického realismu, byť jsou tyto úvodní kapitoly předložené bakalářské práce nanejvýš stručné. Nechybí zde sice bibliografické odkazy k odborné literatuře zabývající se Márquezovým dílem, je však škoda, že autorka nepřihlédla například k doslovům českých hispanistů v četných českých vydáních románu. V rámci heuristické fáze bádání by bývalo vhodné zmapovat především zahraniční studie na takto úzce vymezené téma, o jejichž existenci nemám vzhledem k ikončnosti studovaného románu pochyb. Takový postup by pomohl práci seriózněji metodologicky ukotvit a komparovat vlastní badatelské postřehy s již existujícími interpretacemi.

V následujícím výkladu, jenž tvoří jádro kvalifikačního spisu, věnovala Berenika Šafaříková důkladnou pozornost jednotlivým postavám s opakujícími se jmény. Své interpretace doplnila analyzovanými ukázkami z románu ve španělském originále. Je třeba ocenit, že došla k řadě zajímavých postřehů a její práce je informačně bohatá. Samotný výklad je však veskrze popisný, s trochou nadsázky lze říci, že místy připomíná

shrnutí dílů jakési latinskoamerické telenovely. Především však nevykazuje hlubší literárněvědný ponor do analyzovaného textu, čemuž odpovídá i absence adekvátní literárněvědné terminologie, ač na tuto skutečnost bylo upozorněno v předchozím posudku. Nadále se tak zde setkáváme s výrazy jako „knižní důkazy“. I výstavba textu je občas nelogická, ne zcela žádoucí je například časté předjímání závěrů. Co se týká jazykové stránky předložené rozpravy, lze ocenit, že je text v přepracované podobě smysluplnější a čtivější, nadále se v něm však vyskytují překlipy, hrubé pravopisné chyby a hovorové výrazy, jež zcela neodpovídají požadovanému odbornému stylu psaní. Z práce Bereniky Šafaříkové však hlavně nevyplývá, k jakému závěru vlastně došla. Přestože je závěrečné shrnutí dosti obsáhlé, jde spíše o zopakování již řečených detailů, aniž bychom se dobrali k obecnějším odpovědím na v úvodu položené otázky. Zcela potom postrádám zamyšlení nad tím, jakou roli vlastně opakující se jména v Márquezově románu mohla hrát.

I přes výše zmíněné připomínky bych rád ocenil kladné stránky bakalářské práce Bereniky Šafaříkové, zejména její informačně bohaté a osobité interpretace postav, i určitý kvalitativní posun, k němuž v této přepracované verzi textu došlo. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou **dobře**.